

Divina Vindecare

NR. 84

DECEMBRIE 2016

DIVINA VINDECARE

Ardeiaș Vlad, decembrie 2016

Acest articol este în mod deosebit adresat Creștinilor. Indicând către aceștia, Domnul Hristos a afirmat:

„Voi sunteți sarea pământului. ... Voi sunteți lumina lumii.” (Matei 5:13, 14).

Onoarea chemării Creștine adresată de Domnul Hristos, atrage după sine responsabilități uriașe. O lume în întuneric este o lume bolnavă iar expresia „sarea pământului” indică spre un individ sau un grup de oameni care sunt considerați a fi cele mai bune elemente sau elementele nobile ale unei societăți. De asemenea, sarea este folosită cu succes ca agent de conservare împotriva agenților de degradare.

De aici înțelegem că mesajul transmis de Domnul Hristos prin aceste cuvinte este „omenirea nu are nicio șansă fără voi”. Creștinii, cei în care trăiește Isus Hristos, reprezintă cel mai puternic agent de influență al lui Dumnezeu pe acest teren conflictual. În cazul în care „Creștinii dispar într-o formă sau alta (prin moarte, amorteală, somnolență etc.), omenirea pierde cel mai influent mijloc de intervenție al lui Dumnezeu pentru salvare. Istoria a demonstrat că influența unui singur Creștin nu poate fi măsurată. Un singur Creștin care a înțeles și și-a asumat responsabilitatea oferită de Domnul Hristos, a schimbat cetăți, orașe, generații întregi. Sarea și lumina Divină revărsate asupra omenirii prin Creștini au reușit nu numai să frâneze influența păcatului, dar să și lumineze omenirea pentru a înțelege Darul fără seamăn pe care Dumnezeu l-a oferit fiecărui om.

Lumina și sarea de care omenirea are din ce în ce mai mare nevoie nu pot veni decât prin Creștini. Această lumină și sare aduc cu sine vindecarea spirituală și sufletească de boala lentă și mortală a păcatului care erodează cu o putere din ce în ce mai mare întreaga planetă. Iar a fi parte activă din acest efort de salvare și vindecare a omenirii este nu numai cea mai mare chemare adresată vreodată omului, dar și experiența minunată pe care acesta o poate avea.

În experiența Domnului Hristos, Scriptura ne oferă multe exemple de astfel de intervenții extraordinare. Studiindu-le pe îndelete, vom putea nu numai să pre-gustăm din această fericire, dar să și observăm detaliile unei asemenea interacțiuni dintre Vindecător și cel bolnav, implicațiile largi și impactul succesului. Pentru acest număr al revistei vă propun să studiem cu atenție unul din aceste exemple.

Paralizatul

Istoria paralizatului vindecat de Domnul Isus și detaliată de Luca în capitolul cinci al evangheliei sale, este una care descrie nu numai aspectul vindecării, dar și cel al implicării și rolului altor persoane decât Domnul Isus. Personajele care apar în această istorie descriu patru categorii de oameni, motiv pentru care vă provoc ca la finalul acestui studiu să răspundeți la întrebarea „Din care categorie fac eu parte?”.

Luca 5:17, 18 „Într-una din zile, Isus învăța pe noroade. ... Și iată că niște oameni purtau într-un pat pe

Cuprins:

Divina Vindecare	Pag 1
Doctrina trinității voalează și neagă Evanghelia	Pag. 7
Sfârșitul este la uși	Pag II

un slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui."

Aceasta era una din zilele cu care, încet dar sigur, ucenicii începeau să se obișnuiască. Era „*una din zile*” în care mulțimile se îngrămădeau în jurul Domnului Isus, avide nu numai după învățătura revoluționară, dar și după atmosfera cerească din jurul Lui. Scena se petrece într-o casă din Capernaum (Marcu 2:1), casă care era plină până la refuz de oameni, astfel încât „*nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii.*” (Marcu 2:2). În timpul predicării Domnului Isus, de casă s-a apropiat un grup de oameni care duceau un paralizat pe un pat mobil, probabil un soi de targă, cu intenția de a-l conduce până în prezența Domnului Isus. Paralizatul și nevoia lui de vindecare devin din acest moment centrul întregii istorii.

Dicționarul Explicativ al Limbii Române definește paralizia astfel: „Boală care se manifestă prin pierderea totală sau parțială a posibilității de mișcare și a sensibilității corpului sau a unei părți a lui.” În cazul de față avem de-a face cu o persoană care a suferit pierderea totală a posibilității de mișcare, motiv pentru care avea nevoie să fie transportată de altcineva ori de câte ori trebuia să se deplaseze.

Paralizatul este, din punct de vedere al manifestării, al dinamicii vieții, un om mort. Cu toate că poate înțelege ce să petrece cu el și în jurul lui, paralizatul este incapabil de a acționa în vreo direcție, incapabil de a interveni, de a schimba cursul vieții sale sau a altora. El nu poate interacționa sub nicio formă în mod direct cu absolut nimic: nici cu mediul înconjurător și nici măcar cu sine însuși. Conștientizarea stării neputincioase în care se găsește trebuie să provoace paralizicului o agonie de nedescris. Prins de boala sa ca de o închisoare, paralizicului își trăiește viața asemenea unui om mort.

Acest paralizat, figura centrală a istoriei de față, reprezintă prima dintre cele patru categorii de oameni participante la această scenă. Scriptura descrie omul ca fiind „*mort în greșeli și păcate*” (Efeseni 2:1, 5; Coloseni 2:13). Din punct de vedere spiritual, fiecare om primește prin naștere natura umană despărțită de Dumnezeu, de Viață. Primii noștri părinți ne-au condamnat pe toți prin ereditate la o viață moartă. Trăim, ne dezvoltăm, învățăm, clădim și evoluăm în multe aspecte ale experienței, însă din punct de vedere spiritual, toți suntem născuți morți. Iar chinul limitării de propria natură, acest calvar impus de propria natură, zbaterea aceasta a paralizicului nu este descrisă mai bine decât apostolul Pavel:

„Știu, în adevăr, că Legea este duhovnicească, dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului. Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună. Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac! Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu, dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...” (Romani 7:14-24).

În ciuda faptului că înțelege calea, că este decis s-o urmeze, că este dispus să nu cruțe niciun efort pentru aceasta, omul se descoperă în final neputincios în fața infecției care i-a paralizat întreaga ființă: păcatul. Strigătul „*O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...*” trebuie să fi constituit suspinul zilnic al paralizicului ce era acum transportat către Isus.

Desigur, această condiție universală a omului nu este percepută ca atare de toți și asta din cauza faptului că este o condiție lăuntrică. Însă, pe cât de reală este neputința paralizatului din istoria descrisă de Luca, pe atât de chinuitoare este condiția spirituală a omului care se trezește la realitatea condiției sale.

Ceea ce este foarte important de înțeles despre această categorie de oameni, este că ei nu se pot ajuta singuri. Niciun paralizat nu poate ieși de unul singur din această stare pur și simplu pentru că nu are nicio putere. Puterile i-au fost cu desăvârșire confiscate de boala care-l

stăpânește, motiv pentru care el are nevoie disperată de ajutor din afară. Altcineva trebuie să intervină pentru el. Altcineva trebuie să facă ceva pentru el. Altcineva trebuie să fie dispus să facă totul și orice pentru ca paralticul să aibă o șansă reală de vindecare. Altcineva trebuie să-și asume responsabilitatea poverii paralticului, determinat fiind că nu va accepta niciodată un „Nu se poate!” ca alternativă pe calea către divina vindecare de care paralticul are disperată nevoie. Și aici apar

Prieteni

Scriptura afirmă că „niște oameni purtau într-un pat pe un slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.” (Luca 5:18). Marcu este mai specific, descoperindu-ne că paralticul era „purat de patru inși.” (Marcu 2:3). Cine erau aceștia? Ce legături aveau cu paralticul? Scriptura nu ne dezvăluie în mod direct aceste detalii, însă le putem înțelege din decursul întregii întâmplări.

Așadar, acești patru se apropie de casa unde era Domnul Isus. Mulțimea care înconjură casa îi face să înțeleagă că Domnul Isus este într-adevăr înăuntru. Îl înștiințează pe paraltic că într-adevăr, efortul lor și așteptarea lui vor fi curând încununate de succes: vor ajunge la Isus. Da, chiar la El!

Însă în momentul în care ajung acolo, se lovesc de o problemă: nimeni nu este dispus să renunțe la locul pe care-l ocupase pentru a le facilita intrarea. Inițial, cei patru încearcă să explice situația celor de pe margine, celor la care aveau acces direct. Nimeni însă nu-i băga în seamă. Fiecare căuta să se împingă mai în față, fiecare căuta să-l depășească pe cel de lângă el pentru un loc mai aproape de Domnul Isus. Văzând că eforturile verbale sunt total inutile, cei patru încearcă la rândul lor să-și facă loc prin mulțime, însă fără niciun rezultat. Nu este greu să ne imaginăm frustrarea și dezamăgirea celor patru, alături de disperarea crescândă a paralticului la gândul că ajunsese atât de aproape de Domnul Isus, însă cei câțiva pași care mai erau de făcut fuseseră blocați de cei care la rândul lor îl căutau.

Prieteni paralticului reprezintă cea de-a doua categorie de oameni: prietenii păcătoșilor, sarea pământului și lumina lumii:

„Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? ... După cum este scris: *„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”* (Romani 10:14, 15).

Creștinii care vestesc pacea dintre Dumnezeu și om, cei care aduc sufletelor paralizate vestea că există un Vindecător și-i ajută să ajungă la El, sunt reprezentați de acești patru prieteni ai paralticului. Având ca scop declarat ajutorarea celor ce nu se pot ajuta singuri, determinați să-i conducă la Izvorul Vindecării Divine, acești Creștini trudes zi și noapte în efortul de a susține oricând pe oricine. Alergând dintr-o parte în alta cu târgile pregătite pentru ca următorul paraltic să fie ridicat, acești Creștini care au gustat din experiența de fi lumină și sare, nu precupețesc niciun efort în misiunea lor divină. Însă, asemenea celor patru din Capernaum, deseori se lovesc de piedici, ziduri, opreliști. Unele violente. Altele aparent de netrecut. Aceștia se împărtășesc însă din spiritul Celui ce nu acceptă „Nu se poate!” ca alternativă, motiv pentru care sunt dispuși la totul și la orice:

„Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperișul casei și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.” (Luca 5:19).

Sublimul ideii lor definește spiritul Creștin. Nu numai că nu au acceptat eșecul ca alternativă, dar nici măcar amânarea: „Hai să așteptăm aici până când va ieși afară; mai devreme sau mai târziu tot va ieși.” Conștientizarea faptului că sunt atât de aproape, alături de dorința fierbinte de a-l vedea pe prietenul lor vindecat nu le îngăduia nicio clipă de răgaz: cutia creativității iubirii a fost deschisă. Desigur, soluția găsită de ei nu a fost nici pe departe una convențională, ci mai degrabă scandalosă și păguboasă. Priviți-i pe cei patru în efortul lor de a escalada peretele casei și de a urca targa cu iubitul lor prieten sus pe acoperiș. Ascultați remarcile iritate ale celor din jur și priviți la chipurile lor care se încruntă din ce în ce mai mult pe măsură ce înțeleg ce urmează să se întâmple. Posibil ca proprietarul casei să fi încercat să intervină pentru a-i opri pe cei patru, însă nimic din toate acestea și nici toate la un loc nu puteau să stea în calea dragostei celor patru pentru prietenul lor paralizat.

De obicei, atunci când evangheliștii fac apeluri la oameni să vină la Dumnezeu, tind să prezinte numai aspectele ușoare ale acestei Căi. Nu și Domnul Isus! El a spus:

„Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă sau frați sau surori sau tată sau mamă sau nevastă sau copii sau holde pentru Mine și pentru Evanghelie și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri, iar în veacul viitor, viața veșnică.” (Marcu 10:29, 30).

Întreaga istorie a planetei mărturisește că omenirea s-a ridicat mereu împotriva adevăratului Creștinism. Nu există niciun Creștin treaz care să fie scutit de opoziția puternică pe care au avut-o de înfruntat toți înaintașii lui:

„De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți.” (2 Timotei 3:12).

Deseori însă se pierde din vedere că inițiatorii și instigatorii acestor prigoniri nu sunt nicidecum elementele umane, ci spirituale:

„Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” (Efeseni 6:12).

Această luptă se duce în cuprinsul experienței fiecărui Creștin, însă se întetește cu precădere în cazurile celor care se angajează cu toate resursele în lucrarea de salvare a celor paralizați. Toate eforturile celor patru prieteni au fost traduse de Domnul Isus astfel:

Luca 5:20 *„Când le-a văzut credința, Isus a zis ...”*

„Credința care lucrează prin dragoste” (Galateni 5:6) este ceea ce s-a văzut în acest caz. Manifestarea credinței Creștine, acea credință care este alimentată de dragostea Creștină a fost cea care nu s-a descurajat, care nu a acceptat „Nu mai putem face nimic!” ca alternativă și care a avut inventivitatea de a se căța pe un acoperiș, pentru ca mai apoi să-l spargă. Acea dragoste care *„acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul”* (1 Corinteni 13:7) a fost cea care a determinat credința în identitatea și caracterul lui Isus din Nazaret să-și asume toate riscurile și care, în final, și-a primit răsplata bine meritată:

„Când le-a văzut credința, Isus a zis: ,Omule, păcatele îți sunt iertate!’” (Luca 5:20).

Cărturarii și fariseii

Cea de-a treia categorie de oameni este reprezentată de cărturarii și fariseii care se găseau suficient de aproape de Domnul Isus pentru a surprinde fiecare gest și fiecare afirmație. Aceștia intră în scenă imediat după și datorită primelor cuvinte rostite de Mântuitorul:

„Când le-a văzut credința, Isus a zis: ,Omule, păcatele îți sunt iertate!’ Cărturarii și fariseii au început să cârtească și să zică în ei înșiși: ,Cine este acesta de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?’” (Luca 5:20, 21).

Pentru a înțelege motivul și conținutul intervenției lor, trebuie ca mai întâi să studiem cu atenție afirmația Domnului Isus:

„Omule, păcatele îți sunt iertate!’” (Luca 5:20).

Observați că Mântuitorul nu a spus că păcatele i-au fost iertate în acel moment și nici că-i vor fi iertate în viitor. Domnul Isus nu a făcut decât să-i descopere paralizatului ceea ce era deja o realitate cu mult timp înainte ca el să se fi născut, și anume că Dumnezeu nu este împotriva omenirii, mai exact că păcatele oamenilor nu au schimbat inima lui Dumnezeu față de ei. Vestea cea bună a Evangheliei înlătură dintr-o dată ceața confuziei care s-a așternut peste mințile oamenilor încă din grădina Eden și care i-a determinat să creadă că Dumnezeu s-a supărat pe om din cauza păcatului său, că nu-l mai iubește și că trebuie făcut ceva pentru ca omul să intre din nou în grația Creatorului. Observați însă maniera total inversă în care Scriptura prezintă realitatea:

„Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.” (Romani 5:10).

„Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos ... că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor ...” (2 Corinteni 5:18, 19).

„Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu ...” (Romani 3:25).

Așadar, nu Dumnezeu este vrășmașul omului, ci omul este vrășmașul lui Dumnezeu. Nu Dumnezeu a avut nevoie de o împăcare, cu omul. Nu Dumnezeu este cel care numără păcatele oamenilor, ci ei, având impresia că această contabilitate determină sentimentele lui Dumnezeu față de ei. Observați maniera în care definește Domnul Isus judecata:

„Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.” (Ioan 3:19).

Așadar judecata nu va expune contabilitatea păcatelor, ci mai degrabă refuzul oamenilor de a accepta Viața, Salvarea, Divina Vindecare. Această perspectivă uimitoare pe care numai Evanghelia o prezintă omului, a stârnit mereu proteste și controverse. Societatea civilă și instituțiile religioase au fost mereu scandalizate de Evanghelia cea curată, etichetând-o mereu cu termenul „Hulă!”.

Reacția cărturarilor și fariseilor nu face altceva decât să evidențieze propria lor natură. Sfera de confort a oamenilor religioși va fi întotdeauna cea a doctrinelor, iar acest caz nu a făcut excepție. „Hulă!” a reacționat imediat mintea lor care este mereu mult mai îngrijorată de definirea exactă a termenilor decât de durerea omului ținut în patul lui de boală. „Hulă!” și-au spus ei, suflecându-și deja mânecele minții pentru o dezbatere teologică cu Tâmplarul din Nazaret. Acesta însă le-a luat-o înainte fără a intra în polemica doctrinală, așa cum le-ar fi convenit conducătorilor organizațiilor religioase, ci reducând totul la viața practică, la experiență:

„Pentru ce cârțiți în inimile voastre? Ce este mai lesne: a zice: ‘Păcatele îți sunt iertate’ sau a zice: ‘Scoală-te și umblă’?..” (Luca 5:23).

Desigur că este mult mai simplă, mult „mai lesne” și confortabilă pretenția doctrinală decât curajul de a testa această pretenție prin fapte. Parafrazând, Domnul Isus le-a spus: „Este inutil să dezbaterem problema teologic. Dar vă propun să vedem care dintre cele două viziuni funcționează în mod practic: a voastră sau a Mea.” Dacă pretenția Evangheliei este reală, paralizatul trebuie să se ridice. Dacă nu, va rămâne mai departe în starea în care se găsește.

„Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele: fie îți poruncesc’, a zis El slăbănogului, ,scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă.’ Și numaidecât, slăbănogul s-a sculat în fața lor ...” (Luca 5:24, 25).

Mărturia autentică și omniprezentă a fiecărui Creștin este caracterul, experiența, viața lui. Creștinismul nu este o religie, o colecție de dogme, ci o experiență, motiv pentru care singurul argument în favoarea sa nu poate fi decât această experiență vie.

„Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnulurile firii pământești, ci după îndemnulurile Duhului. În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.” (Romani 8:1, 2).

Orice persoană care a fost eliberată din lanțurile păcatului și care trăiește viața Mântuitorului, este Creștină. Orice persoană care studiază Scriptura, memorează versete, participă cu regularitate la serviciile religioase ale vreunei biserici (indiferent care este aceea), dar care nu a fost eliberată de paralizia păcatului, nu este Creștină. Rezultatul Evangheliei nu poate fi decât unul singur:

„Și numaidecât, slăbănogul s-a sculat în fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.” (Luca 5:25).

Prin acceptarea experienței nașterii din nou, orice om poate ajunge Acasă „slăvind pe Dumnezeu.”. Aceasta este singura cale prin care orice fiu rătăcitor poate ajunge din nou Acasă. Contactul cu Mântuitorul și acceptarea prin credință a Evangheliei are ca rezultat „numaidecât” vindecarea instantanee de paralizia păcatului și revenirea în Casa Părintelui Ceresc. Indiferent de pretențiile doctrinale și religioase pe care cineva le poate avea, indiferent de cunoștințele pe care le are, de vechimea în biserică etc., dacă nu a fost născut din nou din Isus Hristos, nu a ajuns acasă.

„Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos. Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor. Dar ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată. Căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.” (2 Corinteni 3:14-17).

Cărturarii și fariseii, din vechime și până astăzi, au rămas împotmoliți în dorința de a se justifica pe sine prin teorii și doctrine pe de o parte, și prin acuzarea și condamnarea celor ce nu le acceptă crezul pe de altă parte. Socotindu-se experți în Scripturi, au înnebunit, iar această nebunie i-a dus până într-acolo încât, de dragul propriilor doctrine, L-au răstignit pe Domnul Vieții. Acel spirit de orbire a fost prezent dinn toate veacurile până astăzi, însă această orbire *„este dată la o parte în Hristos.”* (2 Corinteni 3:15).

Epilog

Ca rezultat al acestei întâlniri personale cu Mântuitorul,

„Toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică ziceau: „Azi am văzut lucruri nemaipomenite.” (Luca 5:65).

Cea de-a patra categorie de oameni este reprezentată de toți anonimii care au asistat la această experiență, de toți cei care inițial s-au împotrivit și i-au criticat pe cei patru pentru eforturile lor de a intra în casă, pentru ideea de a escalada acoperișul și de a-l sparge, pentru ca în final să rămână uimiți în fața aprecierii Mântuitorului și a deznodământului acestei inițiative ciudate.

Acestea sunt așadar cele patru categorii de oameni care au participat la această acțiune a Evangheliei:

1. Paralizatul.
2. Prietenii săi.
3. Cărturarii și fariseii.
4. Spectatorii.

Provocarea lansată de cel care a consemnat întreaga experiență este: din care faci tu parte?

Ești încă paralizat de boala păcatului? Dacă da, atunci află că Dumnezeu abia așteaptă să te vindece. Și n-ar strica să-ți faci un prieten Creștin, dacă nu chiar patru, care să te ajute.

Sau poate ești un spectator dintr-o biserică Creștină oarecare, unul dintre aceia care, din când în când, mai aude sau chiar vede vreun caz de vindecare spirituală sau poate chiar fizică ce încalcă regulile și obiceiurile tradiționale. Ai văzut vreodată Creștini care, în eforturile lor disperate de a-i ajuta pe alții, au ajuns să facă lucruri ciudate, poate lipsite de etică în ochii celorlalți? Poate i-ai condamnat și tu? Ei bine, dacă acolo te găsești, amintește-ți că Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, te-a avertizat: *„gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.”* (Isaia 55:8, 9).

Dacă însă faci parte din categoria cărturarilor și fariseilor (cu toate că în cazul acesta este foarte puțin probabil să citești această publicație), oprește-te pentru o clipă și reconsideră-ți sinceritatea față de tine însuși și față de Dumnezeu. Reconsiderați scopul și valorile, și nu uita: Adevărul nu este o afirmație sau o înșiruire de propoziții adevărate, ci Adevărul este o Persoană: Isus Hristos.

Dar dacă faci parte din categoria reprezentată de cei patru prieteni ai paralizatului, dorința și rugăciunea mea este ca aceste rânduri să se constituie într-un resort pe calea pe care mergi, spre gloria și slava Celui ce este Dragoste, și spre vindecarea paralizaților din această lume.

DOCTRINA TRINITĂȚII VOALEAZĂ ȘI NEAGĂ EVANGHELIA

adaptare după câteva schițe

David Clayton, decembrie 2016

Am citit recent un comentariu în care cineva afirma că dezbateră în jurul identității lui Dumnezeu este inutilă și că astfel ne pierdem timpul în chestiuni de importanță minoră. Persoana spunea că ceea ce ar trebui să ne preocupe este Evanghelia cea veșnică. Inițial am crezut că afirmația era ironică deoarece o înțelegere corectă a dumnezeirii este critică pentru înțelegerea corectă a Evangheliei. De fapt, îndrăznesc să afirm că înțelegerea distorsionată a identității lui Dumnezeu, a lui Isus și a spiritului sfânt stă la baza celei mai mari distorsionări a Evangheliei din istoria Creștinismului. Nimeni care Îl vede pe Dumnezeu ca pe o Ființă din trei părți, co-egale și co-eterne, nu poate înțelegere și nici aprecia Evanghelia.

Aș dori ca, în cele ce urmează, să clarific această afirmație.

Aspectele esențiale ale Evangheliei

Iată care sunt aspectele definatorii ale Evangheliei:

1. Dragostea lui Dumnezeu poate fi măsurată prin valoarea Darului pe care L-a dat.
2. Valoarea acestui Dar poate fi apreciată atunci când înțelegem identitatea Darului.
3. Dumnezeu L-a dat pe Singurul Lui Fiu născut omenirii pentru totdeauna; nu L-a dat pentru ca mai apoi să-L ia înapoi. Asta înseamnă că identitatea lui Isus a fost schimbată pentru totdeauna atunci când a fost oferit. El va fi pentru totdeauna o Ființă umană.
4. Unul dintre atributele lui Dumnezeu este faptul că nu se schimbă. Dacă Isus a obținut o altă identitate, a devenit un alt fel de ființă, atunci este evident că S-a schimbat. Mai mult decât atât, LE nu poate reveni la ceea ce a fost înainte, căci atunci n-am mai putea spune că Dumnezeu L-a dat cu adevărat.
5. Isus nu a fost două ființe. El nu a fost o Ființă care avea identitatea lui Dumnezeu și o alta care avea identitatea omului. El a fost o singură Ființă, o ființă omenească cu o minte divină. Aceasta este realitatea noii sale identități și atunci când Dumnezeu ni L-a dat, asta înseamnă că El și-a pierdut identitatea trecută și a devenit un nou fel de ființă - Unul care a fost divino-uman. El a fost Singura Ființă de acest fel din univers.
6. Mântuirea omului a necesitat moartea lui Isus.
7. Dumnezeu nu poate muri, iar ca Isus să poate muri a trebuit să devină muritor. Aceasta a fost identitatea Sa, realitatea Ființei Sale. Dumnezeu ni L-a dat pentru a fi în acest fel pentru totdeauna. Dacă acest lucru nu ar fi adevărat, atunci suntem lăsați în ceață în ceea ce privește sacrificiul Lui dacă Isus a fost numai împrumutat pentru ca mai apoi să revină la ceea ce a fost.
8. Evanghelia Îl reprezintă pe Isus ca fiind cel de-al doilea Adam. Ceea ce înseamnă acest lucru în mod evident, este faptul că El a devenit părintele umanității în aceeași manieră în care Adam este părintele nostru natural.
9. Adam este părintele nostru în sensul în care literalmente noi am primit viața din el - viața lui ne-a fost transferată genetic. Isus, ca cel de-al doilea Adam, funcționează după același model - viața Lui ne este de asemenea transferată. Așadar, după cum viața lui Adam ne condamnă (produce păcatul în noi), tot astfel viața lui Isus ne recrează și produce neprihănirea în noi.

10. Adam este părintele nostru prin faptul că ne-a transferat PROPRIA LUI VIAȚĂ. Dacă Isus este cel de-al doilea Adam, atunci același lucru trebuie să se întâmple și în acest caz. Isus este Părintele nostru (Părintele nostru veșnic) prin faptul că ne-a transferat PROPRIA LUI VIAȚĂ.

11. Dacă spiritul sfânt este o persoană / ființă separată de Isus, atunci întreaga paralelă este desființată. Spiritul sfânt este mijlocul prin care Dumnezeu și Isus sunt prezenți în noi. Dacă nu este viața lui Isus pe care o primim, ci viața unui altuia care nu a fost niciodată om, care nu a fost niciodată unul dintre noi, care nu se poate identifica cu rasa noastră, atunci modelul Evangheliei devine fără sens.

12. Ceea ce am avea este o tranzacție legală în care Isus moare pentru a oferi viață, este ispitit ca și noi, trece prin aceleași încercări pentru a ști cum să ne ajute, dar în final ne trimite pe cineva care nu a avut niciuna din aceste experiențe. Nu prea are sens.

Motivetele Evangheliei pentru a respinge doctrina trinității

Dragostea lui Dumnezeu este măsurată prin Darul pe care L-a dat, și anume Singurul Său Fiu născut (Ioan 3:16). Doctrina Trinității face din Hristos un Fiu care nu este în realitate Fiu. Calitatea de Fiu a lui Hristos devine în realitate fără sens și de neînțeles. Modalitatea lui Dumnezeu de a-Și evalua Darul nu înseamnă nimic pentru oameni.

1. Darul lui Dumnezeu a fost permanent

Dumnezeu nu L-a dat pe Fiul Său pentru a-L lua înapoi. Dumnezeu a pierdut ceva pentru totdeauna și Isus la fel. Asta înseamnă că atunci când Isus a devenit om, el Și-a pierdut identitatea anterioară. El a fost fundamental și pentru totdeauna schimbat. Dacă Isus a fost în mod absolut egal cu Tatăl în toate aspectele, așa cum afirmă doctrina trinității, asta înseamnă că El a posedat de asemenea omniprezența, omnisciența, imanența și, atât timp cât a fost Dumnezeu, nu le putea pierde. La întrupare El a fost pe deplin om, dar de vreme ce a fost pe deplin Dumnezeu, asta înseamnă că trebuie să fi avut încă aceste abilități pe deplin, chiar și ca om.

Acest lucru face ca Darul lui Dumnezeu să nu aibă niciun sens căci Dumnezeu nu ar fi pierdut nimic prin faptul că L-a dat pe Hristos. Asta ar însemna că întreaga decizie de a-L da pe Isus nu a fost nimic decât o fațadă.

2. Isus a trebuit să moară

Dar Dumnezeu Tatăl nu poate muri și nici nu poate fi făcut să moară. Dacă Isus a fost egal cu Tatăl în toate aspectele așa cum afirmă doctrina trinității, asta înseamnă că El nu ar fi putut muri iar moartea Lui nu a fost decât o prefăcătorie, o înșelătorie, o simplă demonstrație fără nicio valoare inerentă.

3. Isus a trebuit să fie pe deplin uman și pe deplin divin

Un simplu om nu ar fi putut salva omul, iar divinitatea singură nu ar fi putut salva omul. Isus a trebuit să fie pe deplin om și de asemenea a trebuit să fie pe deplin Dumnezeu (divin). Dar dacă divinitatea Lui înseamnă că a trebuit să fie exact ca și Tatăl în toate aspectele, atunci în mod clar atunci când a fost om, nu a fost pe deplin divin, căci nu a fost asemenea Tatălui în toate aspectele. Așadar, trebuie fie să acceptăm că nu a fost pe deplin divin, ori că „pe deplin divin” nu înseamnă că a trebuie să fie asemenea Tatălui în toate aspectele.

Și totuși, doctrina trinității afirmă că Isus a fost exact la fel ca Tatăl în toate aspectele, cu excepția titlului. Atunci când un trinitarian afirmă că Isus a fost „PE DEPLIN Dumnezeu”, el vrea să spună că Isus a avut inerent exact aceleași atribute și abilități pe care le are Tatăl. Dacă I-a lipsit ceva, atunci nu ar fi putut fi exact la fel și, evident, aceasta ar dovedi că Isus nu a fost o parte dintr-un dumnezeu trinitarian.

Însă dacă Isus a posedat toate puterile divinității în Sine Însuși, cum a putut fi ispitit de păcat? Cum a putut să se întrebe de ce L-a părăsit Dumnezeu? Cum a putut fi ispitit prin cuvintele „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...”? Cum a putut fi despărțit de Dumnezeu Tatăl?

Însă, pentru a fi PE DEPLIN Dumnezeu, Isus nu a avut nevoie să posedate toate abilitățile lui Dumnezeu Tatăl prin natură și, de fapt, El nu a posedat aceste abilități în mod inerent. Ceea ce El a posedat prin natură a fost caracterul pur, sfânt al lui Dumnezeu. Aceasta este adevărata esență a divinității și aceasta este ceea ce Isus a posedat pe deplin prin natura Lui. Însă în ceea ce privește PUTERILE divine, lucrurile au stat diferit căci pe acestea nu le-a posedat prin natură, ci acestea I-au fost oferite de către Tatăl.

4. Dacă PUTEREA infinită ar constitui semnul divinității, aceasta ar însemna că Satan este mai divin decât oamenii, de vreme ce posedă puteri mult mai mari decât aceștia. Putere este un semn al autorității lui Dumnezeu, este ceea ce Vechiul Testament accentuează, dar Noul Testament ne descoperă ceva mult mai important și mai grăitor.

Confuzia trinitarianismului

1. În cadrul trinității, Dumnezeu nu are cu adevărat un Fiu, ci numai pe Cineva care este „numit” Fiu. Așadar, El nu a avut un Fiu pe care să-L dea.

2. În cadrul trinității Dumnezeu nu este o persoană, ci o „substanță” într-o versiune, și un comitet într-o altă versiune a doctrinei. Biblia afirmă că Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său: a fost substanța care L-a dat pe Fiul ei, sau a fost comitetul care L-a dat pe Fiul lor?

3. În cadrul trinității, Isus este Dumnezeu Atotputernic, iar Dumnezeu nu poate să moară. Așadar, moartea lui Isus devine numai o șaradă în care a murit un trup de om, în timp ce Dumnezeu nu a suferit în realitate deloc.

4. În cadrul trinității spiritul sfânt este o persoană / ființă separată de Dumnezeu și de Isus, motiv pentru care nu este Hristos Însuși CEL care trăiește în noi și ne oferă viața Sa, ci mai degrabă a treia persoană care nu a fost niciodată om, nu a fost niciodată în locul nostru și nu a fost niciodată atins de neputințele noastre.

5. Din perspectiva trinitariană, planul de mântuire constă din cuvinte care nu au niciun înțeles practic, iar întreaga confuzie este acoperită de cuvântul „taină”.

6. Evanghelia este descoperirea făcută de Dumnezeu despre neprihănirea și dragostea Lui pentru om. Însă, potrivit doctrinei trinității, descoperirea dragostei lui Dumnezeu este o „taină”. Avem inexplicabila contradicție a unei descoperiri care nu poate fi înțeleasă. Aceasta este o acuză față de Dumnezeu.

Acestea sunt neregularitățile ce rezultă din îmbrățișarea dumnezeului pervertit de catolicism cu care trebuie să se confrunte cei care nu doresc ca mai degrabă să accepte adevărul simplu al Scripturilor:

„Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu născut, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.” (1 Ioan 4:9, 10 - KJV).

Slavă Domnului pentru claritatea Evangheliei, pentru claritatea cuvântului lui Dumnezeu. Nu este nevoie să fim confuzi.

Doctrina trinității produce legalism

1. Esența Evangheliei este Hristos care-Și trăiește viața în noi. Aceasta este uimitoarea veste bună.

2. Adam a stricat viața omenească prin faptul că ne-a despărțit de Dumnezeu. Această viață stricată este moștenită de toți oamenii. Problema noastră este că moștenim viața decăzută a lui Adam. Aceasta este cheia pentru înțelegerea problemei omului.

3. Răspunsul lui Dumnezeu la această problemă a fost să ne ofere o ALTĂ VIAȚĂ, una care anulează toate efectele negative care au venit din viața lui Adam. Acesta este elementul-cheie al Evangheliei.

4. Isus a venit pentru a ne da această nouă viață, dar înainte de aceasta, El a trebuit să o creeze ÎN SINE ÎNSUȘI, o viață umană combinată cu viața divină. În această identitate, El a biruit păcatul, pe Satan și mormântul.

5. Ca cel de-al doilea Adam, Isus oferă acum viața Lui biruitoare tuturor celor care o acceptă prin credința în vestea cea bună. Așa cum viața lui Adam ne condamnă la păcat, tot așa viața lui Isus ne eliberează în neprihănire.

Doctrina trinității anulează și desființează toate cele de mai sus.

1. Potrivit doctrinei trinității, nu Isus este Cel ce trăiește în noi, ci o altă persoană numită „spiritul sfânt”.

2. Această altă persoană nu a trăit niciodată ca om și nici nu a biruit păcatul sau mormântul.

3. Viața, moartea și învierea lui Hristos devin inutile pentru că cel care a venit în realitate la noi nu a experimentat niciunul dintre aceste lucruri și, practic, viața lui Hristos nu este cea care ne mântuiește ci, mai degrabă, este viața spiritului sfânt cea care ne salvează.

Esența Evangheliei este anulată și desființată de vreme ce nu este necesar ca Hristos Însuși să-Și dea propria Lui viață. Dumnezeu ar fi putut să treacă pe lângă Hristos și să ne ofere spiritul sfânt fără intervenția Fiului Său. Căci de ce ar mai fi fost necesară.

Așadar, concluzia firească din punctul de vedere trinitarian este că viața, moartea și învierea lui Hristos au fost simple evenimente necesare pentru a împlini o cerință LEGALĂ. Ele nu au fost necesare pentru ca omul să EXPERIMENTEZE mântuirea. Dumnezeu i-ar fi putut oferi mântuirea omului fără viața, moartea și învierea lui Isus. Tot ceea ce avea de făcut era să trimită spiritul sfânt, iar Hristos nu era decât o necesitate legală.

Așadar, întruparea și experiența umană a lui Isus au avut loc numai pentru a împlini o obligație LEGALĂ. Legalitatea devine fundamentul și motivul Evangheliei. Dacă asta este ceea ce credem, cum să nu devenim legalisti?

Concluzie

Ciudad:

Evreii nu au crezut și nici azi nu se închină trinității.

Isus nu s-a închinat trinității.

Apostolii nu s-au închinat trinității.

Dar,

Biserica Romano-Catolică (și urmașii acesteia) se închină trinității.

Hindușii se închină trinității.

Vechii egipteni s-au închinat trinității.

Zoroastrienii s-au închinat trinității.

Nu este uimitor faptul că, în timp ce multe dintre națiunile păgâne din jurul evreilor se închinau trinității, ei nu au făcut-o? Au avut păgânii o înțelegere mai bună despre Dumnezeu decât propriul Său popor?

Cel înțelept va înțelege aceste lucruri.

Cu siguranță, un dușman a pus la cale toate acestea.

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE LA UȘI!

Ardeiaș Vlad, octombrie 2016

„Tot așa, și voi, când veți vedea **toate** aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.” (Matei 24:33).

Noiembrie 2016: Evenimentele profetice

Profetie: persecuția Creștinilor.

„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” (Matei 24:9).

„Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni.” (Ioan 15:18, 20).

Organizația mondială „Christian Freedom International” afirmă că există peste 200 de milioane de Creștini persecutați în 105 țări din cele 196 din lume, și că, la fiecare 5 minute, un Creștin este omorât pentru credința lui în Isus.

Împlinire:

Miercuri 2. Franța. Un pastor Creștin refugiat care a ajuns în Anglia, a povestit că în taberele de refugiați din Franța, musulmanii îi amenință continuu pe Creștini cu moartea.

Sâmbătă, 5. Egipt. În școlile publice, copiii Creștini și de alte religii sunt obligați să poarte burca și să citeze pe dinafară pasaje din Coran sub amenințarea că vor fi pedepsiți și exmatriculați.

Luni, 7. Anglia. Unui cuplu Creștin i-a fost refuzat dreptul de a adopta un copil după ce și-au exprimat public convingerea că homosexualii nu ar trebuie să aibă acest drept.

Joi, 10. Nigeria. Militanții musulmani Fulani au ucis alți 22 de Creștini în statul Kanuda.

Marti 15. Nigeria. Musulmanii continuă să răpească adolescente Creștine pe care le obligă să se căsătorească cu ei.

Vineri, 18. Indonezia. Un luptător islamic a atacat o biserică Creștină din Samarinda, omorând un copil și rănind alți trei.

Vineri, 18. Indonezia. Poliția l-a acuzat pe singurul guvernator Creștin din Jakarta de blasfemie în urma plângerilor adresate de mai multe grupări islamice că acesta ar fi interpretat greșit un verset din Coran și a unui protest la care au participat 100.000 de musulmani.

Vineri, 18. Pakistan. Autoritatea mass-media a închis toate cele 11 posturi de televiziune Creștine și a arestat cel puțin șase operatori pentru că au transmis și în perioade de timp decât Crăciunul și Paștele.

Luni, 21. Nigeria. Un grup de musulmani Fulani au inițiat o serie de atacuri armate asupra unor comunități Creștine, omorând 45 de persoane, majoritatea femei, copii și bătrâni.

Luni, 21. Australia. Doi avocați canadieni au compărut în Parlamentul Australian pentru a-i grăbi pe membrii acestei instituții să voteze o moțiune prin care să ceară Chinei să pună capăt imediat practicii de recoltare a organelor de la deținuții închiși pe motive religioase.

Vineri, 25. „Aid to the Church in Need” a publicat raportul „Libertatea religioasă în lume” pentru anul 2016, raport care a evidențiat o înrăutățire gravă a situației în 38 de țări.

Duminică, 27. SUA. Centrul American pentru Lege și Justiție a confruntat Consiliul de Securitate al ONU cu lipsa sa totală de reacție față de genocidul ISIS împotriva Creștinilor și a altor religii și minorități etnice. Directorul acestui organism a declarat: „Creștinii sunt torturați, executați și arși de vii în cuști metalice. Băieților li se taie degetele. Misionarii sunt răstigniți pentru că refuză să renunțe la Hristos. Creștinii imploră ajutor. Acest rău indescriptibil trebuie oprit.”

Luni, 28. Nigeria. Un grup de musulmani Fulani au ucis cel puțin 12 Creștini în sudul statului Kaduna în ceea ce pare a fi o purificare religioasă și etnică.

Marti, 29. Algeria. Creștinul de 49 de ani Slimane Bouhafs a fost condamnat la 3 ani închisoare pentru insultarea islamului, iar acum este amenințat cu moartea în penitenciar de către musulmani.

Marti, 29. Germania. Refugiații iranieni cazați în Germania sunt permanent amenințați cu moartea de musulmanii afgani.

Miercuri, 30. Egipt. Zeci de case ale unor familii Creștine au fost atacate cu cocktail-uri Molotov și pietre de un grup de musulmani extremiști datorită faptului că și-au deschis ușile căminelor pentru a organiza adunări de închinare. Incendiul rezultat din acest atac s-a răspândit cu rapiditate, lăsând totul în ruine.

Miercuri, 30. Uganda. Malik Higenyi în vârstă de 30 de ani, fost un șeic (învățător) musulman s-a convertit la Creștinism alături de soția și cei doi copii. Ca urmare, recolta de porumb i-a fost distrusă iar el a fost bătut până când a căzut în inconștiență. Atacatorii i-au rupt mâna dreaptă și l-au lovit cu putere în cap.

Profetie: apostazia Creștinismului

„Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor...”

(1 Timotei 4:1).

Împlinire:

Miercuri, 16. Irlanda. O Școală catolică a decis să arboreze drapelul homosexual pentru susținerea studenților gay.

Profetie: răspândirea ateismului și decădere morală

„Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” (2 Petru 3:3, 4).

„... aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos: cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.” (Iuda 17, 18).

Împlinire:

Sâmbătă, 5. Australia. Doi artiști au organizat o „baie ecosexuală” în cadrul unui festival experimental din Sydney, în care oamenii au fost invitați să facă sex cu planeta Pământ pentru a ajuta la salvarea viitorului acesteia.

Vineri, 18. Scoția. Ministerul Învățământului a implementat un program intitulat „Gendersaurus Rex” în cadrul căruia copiii sunt încurajați să exploreze alternativa homosexualității.

Sâmbătă, 19. SUA. O școală din Washington este cea de-a doua care aprobă de luna viitoare un program al Clubului Satanist de „After School”.

Profetie: ca în Sodoma

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla și acum ... Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17:28-30).

Împlinire:

Vineri, 4. Gibraltar. Parlamentul a aprobat legea care le permite persoanelor de același sex să se căsătorească.

Duminică, 6. Spania. „La Generalitat de Cataluňa”, autoritatea centrală catalană, a lansat un spot TV prin care încurajează populația să informeze poliția sub protecția anonimatului ori de câte ori suspectează cazuri „homofobie”.

Luni, 7. China. Cea mai cunoscută prezentatoare de televiziune este de fapt un transsexual.

Luni, 7. SUA. Reprezentantul Statului Carolina de Nord s-a declarat public a fi bisexual.

Vineri, 11. SUA. Sam Park este primul homosexual ale în legislatura Statului Georgia.

Miercuri, 16. SUA. Curtea districtuală din Minnesota a declarat constituțională asistența medicală pentru operațiile de schimbare de sex.

Vineri, 18. Firma IBM a fost pentru al treilea an consecutiv numită firma cea mai deschisă către persoanele homosexuale.

Luni, 21. Germania. Cele 80.000 de persoane din Germania care se identifică ca fiind intersexuali, au cert Curții Constituționale să le îngăduie să folosească o denumire specifică.

Martți, 22. Canada. Premierul Justin Trudeau a numit pe cel de-al doilea consilier special în problemele legate de homosexuali.

Martți, 22. SUA. Președintele Obama a medaliat-o pe actrița lesbiană Ellen DeGeneres cu medalia prezidențială a libertății.

Joi, 24. SUA. Națiunile Unite au votat menținerea în post a unui expert independent în orientare identitate sexuală.

Vineri, 25. Mexic. Nunțiul Franco Coppola le cere militanților pro-familie să renunțe la proteste și să înceapă un dialog pentru legalizarea căsătoriilor homosexuale.

Sâmbătă, 26. Primul ministru Canadian, Justin Trudeau, a ținut un discurs cu ocazia Francofoniei în care a cerut tuturor țărilor membre să facă eforturi pentru promovarea drepturilor homosexualilor.

Luni, 28. Primul ministru al Luxemburg, Xavier Bettel, s-a căsătorit cu partenerul lui Gauthier Destanay, devenind astfel primul lider din Uniunea Europeană care se căsătorește cu o persoană de același sex.

Martți, 29. Marea Britanie. Un influent comitet parlamentar a cert guvernului să revizuiască viitorul educației sexuale și partenoriale, impunând obligativitatea educației sexuale în toate școlile.

Profetie: moartea în masă a animalelor.

„De aceea, țara se va jeli, toți cei ce o locuiesc vor tânji împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și peștii mării vor pieri.” (Osea 4:3).

„Pier vitele și păsările din pricina răutății locuitorilor.” (Ieremia 12:4).

Împlinire: În luna noiembrie 2016 au avut loc 40 de evenimente de moarte în masă a animalelor. Iată câteva exemple:

Joi, 3. Chile. 2500 de păsări au fost descoperite moarte pe o plajă din Araucania.

Joi, 3. Rusia. 317 foci au fost descoperite moarte de-a lungul coastei Dagestan.

Joi, 3. SUA. 55 de tone de pește mort au fost transportate din canalele Longboat Key, Florida.

Martți, 8. SUA. Sute de păsări Puffin au fost descoperite moarte în Pribilof Islands, Alaska.

Duminică, 13. Tailanda. 70 de pisici de mare gigantice au fost descoperite moarte în râul Mae Klong.

Luni, 14. Olanda. 1250 de păsări de mare au fost descoperite moarte în Noord-Holland.

Luni, 14. SUA. O cantitate uriașă de pește mort a fost descoperită în Shinnecock Canal, New York.

Martți, 15. Mexic. 40 de tone de pește au murit în Chiapas.

Miercuri, 16. SUA. Zeci de foci au fost descoperite moarte pe țărmurile Californiei.

Duminică, 20. Germania. Sute de păsări au murit datorită gripei aviare în Schleswig-Holstein.

Miercuri, 23. Anglia. Mii de stele de mare morți au fost descoperite pe plaja din Portsmouth.

Luni, 28. Olanda. 190.000 de păsări au murit datorită gripei aviare în Biddnghuizen.

Luni, 28. Japonia. 320.000 de păsări au murit datorită gripei aviare.

Luni, 28. SUA. 500.000 kg de pește mort a fost descoperit în Southampton, New York.

Martți, 29. SUA. 2.000 de căprioare au fost descoperite moarte în South Dakota.

Profetie: Dezastre climaterice ca urmare a intervenției negative a omului în natură; fenomene stranii.

„...a venit vremea ... să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” (Apocalipsa 11:18).

„Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciume.” (Luca 21:11).

Împlinire:

Joi, 3. SUA. Seceta fără precedent din statul Alabama a cauzat masive incendii de vegetație.

Duminică 6. Italia. O persoană și-a pierdut viața în tornadele care au măturat partea de nord a Romei.

Duminică, 6. SUA. Salt Lake se evaporă, atingând un nou record minim.

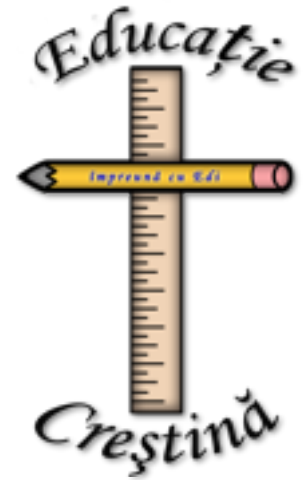
Luni, 7. SUA. Ca urmare a secetei din statul Connecticut, autoritățile au apelat la cetățeni să reducă consumul de apă.

Luni, 7. Haiti. Inundațiile au făcut cel puțin 10 victime.

Duminică, 13. Noua Zeelandă. Un cutremur de 7,8 a provocat un tsunami care a lovit coasta.

Joi, 17. SUA. Acesta este cel de-al 5-lea an de secetă severă în California, cea mai mare din ultimii 1000 de ani.

Vă invităm să vizitați și [saiatul www.edy.hu](http://www.edy.hu), loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe [saiatul www.edy.hu](http://www.edy.hu) vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe [saiatul www.divinavindecare.ro](http://www.divinavindecare.ro), un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria [saiatului nostru](http://www.divinavindecare.ro); aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

[Hitból hitbe](#)

[Revelation 14:12](#)

[Heilung in Christus](#)

[Restoration Ministry](#)

Ne puteți urmări și pe canalul **Divina Vindecare** de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 84 Decembrie 2016

Tiraj 750 exemplare

Scopul revistei **Divina Vindecare** este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista **Divina Vindecare** este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.

